

ἐκ τούτου δὲ δύναται νὰ ἐξηγηθῇ καὶ ποιά τις μεταβολὴ εἰς τοὺς τόσον ἄλλοτε φιλόφρονας καὶ εὐγενεῖς τρόπους του. Ἡ τελευταία μάλιστα ἀσθενεία του ἢ καθηλώσασα αὐτὸν εἰς τὴν κλίνην ἐν τινι θεραπευτηρίῳ τοῦ Nowawes παρὰ τὸ Βερολίον καὶ καταδικάσασα ἕνεκα τῆς σωματικῆς ἀσθενείας εἰς ἀδράνειαν τὸ δραστήριον πάντοτε πνεῦμά του, ἔκαμεν αὐτὸν νὰ εἴπῃ εἰς συνάδελφόν του ὅτι οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχει πλέον δι' αὐτὸν ἢ ζωὴ του ἐστερημένη τῆς ἰκανότητος πρὸς πνευματικὴν ἐργασίαν.

Ἡ χώρα του ἐν τῷ προσώπῳ του ἔχασε πρωτοπόρον τῆς ἐπιστήμης θεραπείοντα καὶ ἐργάτην καὶ ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν εὐλαβῶς γεραίρει σήμερον καὶ τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ ἀπελθόντος σοφοῦ ἀνδρὸς καὶ μεγάλου ἐπιστήμονος.

Ἡ Ἀκαδημία προσεκλήθη εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς Τριακοσάετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Harvard (16, 17, 18 Σεπτεμβρίου 1936).

Ὁ κ. Ἐμμανουήλ Ἐμμανουήλ ἐκλέγεται Γραμματεὺς τῶν Δημοσιευμάτων διὰ τὴν πενταετίαν 1935-1940 διὰ ψήφων 26 ἐπὶ 36 ψηφισάντων.

Ἐγκρίνεται ὁ Ἀπολογισμὸς τῶν Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων τῆς Ἀκαδημίας τῆς χρήσεως 1934.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καταθέτει τὰ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἀποσταλέντα συγγράμματα.

Ὁ κ. Δοντᾶς παρουσιάζει τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Μπούκουρα ἐκδοθὲν ἔργον περὶ «Γυναικολογίας» ἑξαίρων δι' ὀλίγων τὴν ἀξίαν αὐτοῦ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ.—Περὶ τῆς ποινῆς τῆς ἀπὸ τῆς μονῆς ἀποβολῆς, ὑπὸ **Κ. Μ. Ράλλη**.*

Ἡ ποινὴ τῆς ἀπὸ τῆς μονῆς ἀποβολῆς I. δηλοῦται διὰ τῶν ὄρων: *διώκεσθαι*¹,

* Ἀνεκοινώθη κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 10 Ἰανουαρίου 1935.

¹ Τυπικ. Σάββα ἐν Β. Ζ., 3, σ. 169, διαθήκην Παύλου Λατρηνοῦ ἐν Ν. Ε., 12, σ. 201 καὶ τυπικ. Κοσμοσωτείρας, σ. 28.

* Ἐξήγησις συντεταγμένων λέξεων:

Act. Chiland.=Actes de Chilandar, publiés par Louis Petit et B. Kerablev, ἐν Παραρτήματι τοῦ ΙΖ' τόμου τῶν Βυζαντινῶν Χρονικῶν Πετροπόλεως, 1911.

A. D.=Acta et Diplomata. Edid. Miklosich et Müller.

A. P.=Acta Patriarchatus Constantinopolitani, edid. Miklosich et Müller.

ἐκδιώκεσθαι¹, ἀποδιώκεσθαι², ἐκβάλλεσθαι³, ἀποβάλλεσθαι⁴, ἐξωθεῖσθαι⁵, ἐξελαύνεσθαι⁶, ἀπελαύνεσθαι⁷, ἀπωθεῖσθαι τῆς μονῆς ἢ ἔξω τῶν θυρῶν⁸, ἀπόβλητον γίνεσθαι.

A. O. = "Αγιον Όρος.

B. Z. = Byzantinische Zeitschrift.

B. X. = Βυζαντινά Χρονικά, Πετροπούλεως.

Γρηγ. Παλ. = Γρηγόριος Παλαμάς, Θεσσαλονίκης.

Διοργαν. Κρητ. Μον. = Διοργανισμός τῶν ἐν Κρήτῃ ἱερῶν μονῶν σταυροπηγιακῶν τε καὶ ἐνοριακῶν, ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1871.

E. A. = Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια, Κωνσταντινουπόλεως.

E. Φ. = Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος, Ἀλεξανδρείας.

I. Σ. = Ἱερὰ Σύνοδος.

H. U. = Haupturkunden für die Geschichte der Athosklöster, ἐκδ. ὑπὸ Ph. Meyer, Leipzig, 1894.

K. Δ. Π. Θ. Ι. = Κανονικὸν δίκαιον τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Σινᾶ, 1868.

K. K. = Κρητικὸν καταστατικόν, 20 Δεκεμβρίου 1900.

Κῶδ. μον. Ὁδηγητρίας. = Κῶδιξ ἔτ. 1668 τῆς ἐν Κρήτῃ μονῆς τῆς Ὁδηγητρίας τῆς ἐπιτεκμημένης Γωνίας.

M. = Μητροπολίτης.

N. E. = Νέος ἑλληνομνήμων.

Π. = Πατριάρχης.

Π. E. = Πατριαρχικά ἔγγραφα ἐκδ. ὑπὸ Κ. Δελικάνη.

Ράλλη Κ. Ἐκκλ. Ποιν. δίκ. = Ποινικὸν δίκαιον τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, 1907.

Σιγίλλιον μονῆς Κύκκου τοῦ Π. Προκοπίου. = Σιγίλλιον ἀπὸ 1787 τοῦ Π. Προκοπίου τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν ἐν Κύπρῳ μονὴν τῆς Θεοτόκου τὴν ἐπιλεγομένην τοῦ Κύκκου ἐν Π. E., 2, σ. 599 ἐπ.

¹ Καν. ἐθ' τῆς ζ' οἴκουμ. συνόδου, τὸ ἀπὸ Φεβρουαρίου 1222 συνοδικὸν γράμμα τοῦ Μ. Ναυπάκτου Ἰωάννου τοῦ Ἀποκαύκου ἐν Βυζαντίδι, 1, σ. 11, τὸ πρατήριον γράμμα ἐν Ν. E., 9, σ. 121, τυπικ. Ἀτταλειάτου ἐν Α. D., 5, σ. 313, τυπικ. Κεχαριτωμένης, αὐτ. σ. 344, 361, 386, τυπικ. Μαχαιρά, αὐτ. σ. 414, Η. U. σ. 126, 127, 147 καὶ τὴν διαθήκην τοῦ Π. Ἱερεμίου τοῦ Α' τοῦ καὶ κτίτορος τῆς μονῆς Σταυρονικήτα ἐν Γρηγ. Παλ., 3, σ. 567-570.

² Γράμμα ἀπὸ Μαρτίου 1354 τοῦ Π. Καλλίστου πρὸς τὸν Μ. Φιλαδελφείας ἐν Α. Ρ., 1, σ. 333, τυπικ. Ἀρχαγγέλου σ. 34, συνοδ. τόμ. τοῦ Π. Γαβριὴλ τοῦ Γ' ἐν Κ. Δ. Π. Θ. Ι., σ. 125, τὸ τῆς μονῆς Κύκκου σιγίλλιον τοῦ Π. Προκοπίου ἐν Π. E., 2, σ. 594.

³ Τὸ ἀπὸ Φεβρουαρίου 1222 συνοδικ. γράμμα τοῦ Μ. Ναυπάκτου Ἰωάννου τοῦ Ἀποκαύκου ἐν Βυζαντίδι, 1, σ. 11, τυπικὸν Λέοντος ἐν Α. D., 5, σ. 386, τυπικ. Παλαιολογίνης ἐν Β. Z., 4, σ. 49, τὸν συνοδ. τόμ. τοῦ Π. Γαβριὴλ τοῦ Γ' ἐν Κ. Δ. Π. Θ. Ι., σ. 123, τυπικ. Νταμιλᾶ, σ. 19 καὶ τὸ σιγίλλιον τῆς μονῆς Κύκκου τοῦ Π. Προκοπίου ἐν Π. E., 2, σ. 594.

⁴ Η. U., σ. 258, συνοδ. τόμ. τοῦ Π. Γαβριὴλ τοῦ Γ', ἐν Κ. Δ. Π. Θ. Ι., σ. 125, καὶ τὰ κάτωθι σιγίλλια τοῦ Π. Γρηγορίου τοῦ Ε'.

⁵ Τυπικ. Πακουριάνου, ἐν Β. X., 11, παράρτ., σ. 23, τυπικ. Κεχαριτωμένης ἐν Α. D., 5, σ. 334, 368 καὶ κεφάλ. ε' τυπικ. Ἀρχαγγέλου σ. 33.

⁶ Ἰουστίν. νεαράν ρλγ', κεφάλ. ζ' καὶ Η. U. σ. 146.

⁷ Τυπικ. Κοσμοσωτείρας, σ. 29.

⁸ Συνοδ. τόμ. τοῦ Π. Γαβριὴλ τοῦ Γ' ἐν Κ. Δ. Π. Θ. Ι., σ. 123,

σθαι¹, ἔξω πον καὶ μακρὰν τῆς ποιμνῆς γίνεσθαι², ἀποσκορακίζεσθαι ἀπλῶς³ ἢ τῆς μονῆς καὶ ξένον εἶναι τῆς μοναστηριακῆς μερίδος, συναυλίας, διαίτης καὶ ὁμιλίας⁴, τῆς ἀδελφότητος ἢ τοῦ λοιποῦ σώματος τῆς ἀδελφότητος ἀποτειμηθῆναι⁵, ἢ ἐκκόπτεσθαι⁶, ἀπαράδεκτον τοῦ λοιποῦ ὑπάρχειν⁷, ἀποκόπτεσθαι⁸, ἀπελάνεσθαι τῆς μάνδρας Χριστοῦ⁹, αἶρεσθαι ἐκ τοῦ μέσου¹⁰, ἐκτέμενεσθαι καὶ πόρρω τοῦ θείου ποιμνίου γίνε-

Συνοδ. τόμ. Π. Γαβριὴλ τοῦ Γ'.—Συνοδικὸς σιγγιλιώδης τόμος ἀπὸ Αὐγούστου 1705 τοῦ Π. Γαβριὴλ τοῦ Γ' περὶ τῆς τῶν Σιναΐτων διοικήσεως.

Σιγγίλιον μονῆς Φαρμακολυτρίας Π. Γερμανοῦ τοῦ Δ'.—Σιγγίλιον τοῦ Π. Γερμανοῦ τοῦ Δ' τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν μονὴν τῆς ἀγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας ἐν Γρηγορίῳ Παλαμᾷ, 4, σ. 300.

Τυπικ. Ἀρχαγγέλου.—Τυπικὸν Μιχαὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἐκδ. ὑπὸ Μ. Γεδεών.

Τυπικ. Ἀτταλειάτου.—Διάταξις Μιχαὴλ τοῦ Ἀτταλειάτου, ἐπὶ τῷ παρ' αὐτοῦ συστάντι πτωχοτροφείῳ καὶ τῷ Μοναστηρίῳ, ἔτ. 1077 ἐν Α. Δ., 5, σ. 293 καὶ ἐπ.

Τυπικ. Κεχαριτωμένης.—Τυπικὸν τῆς μονῆς τῆς Θεοτόκου τῆς Κεχαριτωμένης, τῆς αὐγούστης Εἰρήνης τῆς Λουκαίνης πρὸ τοῦ ἔτ. 1118 ἐν Α. Δ., 5, σ. 327 καὶ ἐπ.

Τυπικ. Κοσμοσωτείρας.—Τυπικὸν Ἰσαακίου υἱοῦ βασιλέως Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ ἐπὶ τῷ τῆς μονῆς τῆς Κοσμοσωτείρας, δημοσιευθὲν ὑπὸ L. Petit ἐν Σόφει 1908.

Τυπικ. Λέοντος.—Τυπικὸν Λέοντος ἐπισκόπου Ἀργούς καὶ Ναυπλίου ἐπὶ τῇ γενομένῃ παρ' αὐτοῦ νέᾳ μονῇ ἐπ' ὀνομάτῃ τῆς Θεοτόκου ἐν τῇ Ἀρείᾳ ἔτ. 1143 ἐν Α. Δ., 5, σ. 327 καὶ ἐπ.

Τυπικ. Μαχαιρᾶ.—Τυπικὴ διάταξις Νείλου ἱερομονάχου καὶ καθηγουμένου καὶ κτήτορος τῆς ἐν Κύπρῳ μονῆς τῆς Θεοτόκου τοῦ Μαχαιρᾶ ἔτ. 1210 ἐν Α. Δ., 5, σ. 392 καὶ ἐπ.

Τυπικ. Νταμιλᾶ.—Τυπικὸν Νείλου τοῦ Νταμιλᾶ διαθήκη καὶ τυπικὴ παράδοσις ἢν παρέδωκε τῶν μοναζουσῶν τῶν ἐν τῇ μονῇ τῆς Θεοτόκου τῇ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῇ λεγομένῃ Βαιοναίᾳ, ἐκδοθὲν ὑπὸ Σ. Πετρίδου (S. Pétrides Des Augustins de l'assomption) ἐν Σόφει, 1911.

Τυπικ. Πακουριάνου.—Τυπικὸν Πακουριάνου μονῆς Πετριτζονιτίσης ἐν Β. Χ. 11, παράρτ., 1904, σ. 1 ἐπ.

Τυπικ. Παλαιολογίνης.—Τυπικὸν Εἰρήνης Λασκαρίνης τῆς Παλαιολογίνης τῆς μονῆς τοῦ φιλανθρώπου Σωτήρος Χριστοῦ, ἐν Β. Ζ., 4, σ. 48 καὶ ἐπ.

Τυπικ. Σάββα.—Τυπικὸν τῆς Λαύρας τοῦ ἀγίου Σάββα.

Τυπικ. Τζιμισκῆ.—Τυπικὸν Ἰωάννου τοῦ Τζιμισκῆ ἐν Η. Υ.

Χ. Κ.—Χριστιανικὴ Κρήτη.

¹ Σιγγίλιον τῆς μονῆς Κύκκου τοῦ Π. Προκοπίου ἐν Π. Ε., 2, σ. 595.

² Τυπικ. Μαχαιρᾶ ἐν Α. Δ., 5, σ. 406.

³ Τυπικ. Κοσμοσωτείρας, σ. 29.

⁴ Τυπικ. Μαχαιρᾶ, ἐν Α. Δ., 5, σ. 406.

⁵ Η. Υ., σ. 136.

⁶ Τυπικ. Σάββα ἐν Β. Ζ., 3, σ. 169 καὶ κεφ. Ε' τυπικ. Ἀρχαγγέλου, σ. 33.

⁷ Κεφ. ι' καὶ ιβ' τοῦ σιγγιλίου τῆς μονῆς τῆς Φαρμακολυτρίας τοῦ Π. Γερμανοῦ τοῦ Δ' ἐν Γρηγ.

Παλ., 4, σ. 300.

⁸ Ἀρθρ. 90 τοῦ Κυπριακοῦ καταστατικοῦ.

⁹ Γράμμα ἀπὸ Ἰανουαρίου 1354 τοῦ Π. Καλλίστου ἐν Α. Ρ., 1, σ. 238.

¹⁰ Κεφάλ. ιγ' τυπικ. Πακουριάνου, ἐν Β. Χ., 11, παράρτ., σ. 31.

σθαι¹. λατινιστὶ δὲ δηλοῦται ἡ ἀπὸ τῆς μονῆς ἀποβολὴ διὰ τῶν ὄρων eiectio, expulsio, ferrum abscissionis².

II. Ἀπειεῖται ὑπὸ πατριαρχικῶν καὶ συνοδικῶν σιγιλλίων, μοναστηριακῶν τυπικῶν, πολιτικῶν νόμων καὶ συνοδικῶν καταστατικῶν τοῖς μοναχοῖς 1. τοῖς ἐν καπηλείοις ἀναστρεφόμενοις³, 2. τοῖς παραβαίνουσι τὰ ἐν τοῖς τυπικοῖς διατεταγμένα⁴, 3. τοῖς μὴ βουλομένοις ποιῆσθαι τὴν ἐξομολόγησιν πρὸς τὸν προεστῶτα, ἀλλὰ πρὸς ἕτερον⁵, 4. τοῖς ἄνευ γνώμης τοῦ ἡγουμένου χειροτονουμένοις ἱεροδικάνοις ἢ ἱερεῦσιν ἐν τοῖς μοναστηριακοῖς μετοχίοις, καὶ ἀλλαχοῦ⁶, 5. τοῖς ἄνευ ἀδείας τοῦ ἡγουμένου ἐξερχόμενοις τοῦ μοναστηρίου καὶ περὶ ἰδίας χρείας ἀσχολουμένοις⁷, 6. τοῖς νοσφιζομένοις πράγματα τῆς μονῆς⁸, 7. τοῖς τὰ τῆς μονῆς ἀκαίρως καὶ ἀφειδῶς ἐκποιούσιν⁹, 8. τοῖς πρωτοκαθεδρίας ἀμφισβητοῦσι καὶ διὰ τοῦτο ἢ χρονιωτέραν ἐν τῇ μονῇ διαμονὴν ἢ ἄλλο τι προβαλλομένοις¹⁰, 9. τοῖς πρωταιτίοις τῆς τοῦ κοινοβιακῶς ζῆν καταλύσεως¹¹, 10. τοῖς πειρωμένοις διασχίσαι τὸ σῶμα τῆς ἀδελφότητος καὶ καταλύσαι τὴν κοινοβιακὴν διάταξιν καὶ κατάστασιν, ὡς καὶ τοῖς συναντιλαμβανομένοις αὐτοῖς¹² καὶ καθόλου τοῖς φιλοταράχοις¹³, 11. τοῖς ὑποθάλλουσι τὴν ἐν τῇ μονῇ διαίρεσιν⁹, 12. τοῖς

¹ Κεφάλ. ιε' τυπικ. Πακουριάνου, αὐτ. σ. 33.

² Κ. Μ. ΡΑΛΛΗ, Ἐκκλ. Ποιν. δίκ., σ. 124, σημ. 13.

³ Ἰουστίν. νεαρ. ρλγ' κεφάλ. ζ' ὄρα ἐτι Βασιλικ., 4, 1-24, Σύνοψ. Βασιλ. Μ. XVIII, Prochiron auctum, ΚΗ', μδ'.

⁴ Τυπικ. Κεχαριτωμένης ἐν Α. Δ., 5, σ. 344 καὶ 386, τυπικ. Πακουριάνου, ἐν Β. Χ., 11, παράρτ., 1904, σ. 56, κεφάλ. κε' τοῦ σιγιλλίου μονῆς Φαρμακολογίας τοῦ Π. Γερμανοῦ τοῦ Δ' ἐν Γρηγ. Παλ. 4, σ. 303.

⁵ Τυπικ. Μαχαιρᾶ ἐν Α. Δ., 5, σ. 406, κεφ. ιγ' τυπικ. Πακουριάνου, ἐν Β. Χ., 11, παραρτ., 1904, σ. 30-31.

⁶ Σιγιλλιον τῆς μονῆς Κύκκου τοῦ Π. Προκοπίου ἐν Π. Ε., 2, σ. 594.

⁷ Σιγιλλιον τῆς μονῆς Κύκκου τοῦ Π. Προκοπίου ἐν Π. Ε., 2, σ. 595.

⁸ Τυπικ. Μαχαιρᾶ ἐν Α. Δ., 5, σ. 414 καὶ Κ. Μ. ΡΑΛΛΗ, Ἐκκλ. ποιν. δίκ., σ. 357, σημ. 127-128, τὸ ἀπὸ Ἰουνίου 1797 πατριαρχ. καὶ συνοδ. γράμμα τοῦ Π. Γρηγορίου τοῦ Ε', πρὸς τοὺς Μ. Παροναξίας καὶ Σίφνου καὶ Μήλου καὶ τοὺς ἀρχιεπισκόπους Σαντορίνης, Τζίας, Ἄνδρου καὶ Τήνου κλπ., ἐν Ζερλέντου, Ἐκκλ. νήσ. σ. 107 καὶ τυπικ. Κοσμοσωτείας, σ. 28.

⁹ Κεφάλ. ιθ' τυπικ. Πακουριάνου ἐν Β. Χ., 11, παράρτ., σ. 39-40.

¹⁰ Τυπικ. Κεχαριτωμένης ἐν Α. Δ., 5, σ. 361 καὶ κεφάλ. ε' τυπικ. Ἀρχαγγέλου, σ. 33.

¹¹ Τυπικ. Κεχαριτωμένης ἐν Α. Δ., 5, σ. 368, τυπικ. Παλαιολογίνης ἐν Β. Ζ., 4, σ. 49, τὸ ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1842 γράμμα τοῦ Π. Ἀνθίμου τοῦ Ε' πρὸς τοὺς ἐπιστάτας καὶ ναζίριδας τῆς κοινότητος τοῦ Α. Ο. ἐν Ε. Φ., 11, σ. 46 καὶ τὴν διαθήκην τοῦ Π. Ἱερεμίου τοῦ Α' τοῦ καὶ κτίτορος τῆς μονῆς τοῦ Σταυρονικήτα ἐν Γρηγ. Παλ., 3, σ. 569-570.

¹² Διατύπωσιν τοῦ Ἀθανασίου ἐν Η. Υ., σ. 126-127 καὶ τὴν διαθήκην τοῦ Π. Ἱερεμίου τοῦ Α' τοῦ καὶ κτίτορος τῆς μονῆς τοῦ Σταυρονικήτα ἐν Γρηγ. Παλ., 3, σ. 569-570.

¹³ Κεφάλ. κ' σιγιλλίου τοῦ Π. Ἀνθίμου τοῦ ΣΤ' τοῦ ἀφορωῆντος εἰς τὴν τῇ ἐν Α. Ο. μονῇ τῆς Μεγ. Λαύρας ὑποκειμένην σκήτην τῆς ἁγίας Ἄννης ἐν Π. Ε., 1, σ. 228 καὶ ἐν Ε. Φ., 11, σ. 520, τυπικ. Νταμιλᾶ,

δυσέρισι καὶ φιλονίκιαις καὶ τοῖς τὴν μοναχικὴν κατάστασιν καὶ γαλήνην ταράττουσιν¹, 13. τοῖς ἀλλήλοισι τύπτουσι καὶ χειρὰς ἐπιβάλλουσιν², 14. τοῖς μεθυσκομένοις³, 15. τοῖς ὑβρίζουσι καὶ προπηλακίζουσι τινά⁴, 16. τοῖς καταφρονουῖσι τῶν ἐαυτῶν συμμοναστῶν ὡς καὶ τοῖς ἀξιοῦσι νὰ ἀποδίδωται αὐτοῖς ὑπὸ τῶν συμμοναστῶν τιμὴ μείζων τῆς τῇ προσωπικῇ ἀξίᾳ αὐτῶν προσηκούσης⁵, 17. τοῖς ἐναντιουμένοις τῷ ἡγουμένῳ καὶ καθόλου τοῖς ἀπειθοῦσι καὶ δυσηνοῖς⁶, 18. τοῖς μὴ πειθομένοις τῷ κελεύσματι τῆς συνάξεως εἰς τὸ ἀπελθεῖν τῆς μονῆς πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἢ ἐπιστρέψαι εἰς αὐτήν⁷. κατὰ τοὺς κανονισμοὺς τοῦ Α. Ο. ὁ ἀπειθῶν ταῖς καθεστηρικαῖς ἀρχαῖς μοναχὸς ἢ ἄλλους πρὸς ἀπειθειαν ὑποκινῶν μὴ ἀπερχόμενος δ' εἰς ὃ ἐπιτάσσεται διακόνημα ἀποβάλλεται τῆς μονῆς⁸, ἐξ ἧς ὀφείλει νὰ ἀπέλθῃ παράτατα, τοῦ ἀπολυτηρίου ἐκδιδόμενου μετὰ δύο μῆνας. 19. τοῖς μνησικάκοις⁹, 20. τοῖς κατηλικῶς ἐμπορευομένοις¹⁰, 21. τοῖς ἔξω τῆς μονῆς δι' ἴδιον συμφέρον περιφερομένοις¹¹, 22. τοῖς πωλοῦσιν ὡς καὶ

σ. 19, κεφ. ιζ' σιγίλλιου μονῆς Φαρμακολυτρίας τοῦ Π. Γερμανοῦ τοῦ Δ' ἐν Γρηγ. Παλ., 4, σ. 301-302, ἄρθρ. Ε' τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐν Ὀλύμπῳ μονῆς τοῦ ἀγίου Διονυσίου, ἐν Γρηγ. Παλ., 4, σ. 28.

⁹ Πατριαρχικὸν ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου 1902 γράμμα πρὸς τὸν Μ. Θεσσαλονίκης τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν μονὴν τῆς ἀγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας ἐν Γρηγ. Παλ., 2, σ. 551.

¹ Τυπικ. Ἀτταλειάτου ἐν Α. Δ., 5, σ. 313, τυπικ. Λέοντος, αὐτ. σ. 186, κεφάλ. ΚΓ' τοῦ ἀπὸ Ὀκτωβρίου 1847 γράμματος τοῦ Π. Ἀνθίμου τοῦ ΣΤ' ἐν Ε. Φ., 11, σ. 520.

² Τυπικ. Σάββα ἐν Β. Ζ., 3, σ. 169.

³ Τυπικ. Σάββα ἐν Β. Ζ., 3, σ. 169 καὶ ἄρθρ. 120 τοῦ Κ. Κ.

⁴ Τυπικ. Σάββα ἐν Β. Ζ., 3, σ. 169, κεφάλ. κ' σιγίλλιου μονῆς Φαρμακολυτρίας τοῦ Π. Γερμανοῦ τοῦ Δ' ἐν Γρηγ. Παλ., 4, σ. 302 καὶ τυπικ. Νταμιλᾶ, σ. 19.

⁵ Διοργαν. Κρητ. μον. κεφάλ. Γ' ἄρθρ. 12.

⁶ Κεφάλ. ιε' τυπικ. Πακχυριάνου ἐν Β. Χ., 11, παραρτ., σ. 32-33, κεφάλ. ε' τυπικ. Ἀρχαγγέλου, σ. 34, τὸ ἀπὸ Ἰανουαρίου 1354 γράμμα τοῦ Π. Καλλίστου, δι' οὗ ἐδόθη τῷ Μ. Παλαιῶν Πατρῶν ἡγουμενικῶς ἢ πατριαρχικῶς μονὴ τοῦ Μεγ. Σπηλαίου (Α. Ρ., 1, σ. 328), κεφάλ. ιθ' κώδ. μον. Ὁδηγητρίας ἐν Χ. Κ., 2, σ. 18, τὸν συνοδ. τόμ. τοῦ Π. Γαβριὴλ τοῦ Γ' (Κ. Δ. Π. Θ. Ι., σ. 123), τὴν ὑποτύπωσιν καταστάσεως τῆς Λαύρας τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου ἐν Η. Υ., σ. 136, κεφ. δ' τῆς ἐν Ὀλύμπῳ μονῆς τοῦ ἀγίου Διονυσίου (Γενναδίου Μ. Θεσσαλονίκης, σ. 22), τὸ ἀπὸ Σεπτεμβρίου 1875 σιγίλλιον τοῦ Π. Ἰωακείμ τοῦ Β' τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν ἐν Α. Ο. μονὴν τοῦ ἀγίου Παντελεήμονος τὴν ἐπιλεγομένην τοῦ Ρωσικοῦ ἐν Π. Ε., 1, σ. 193, Η. Υ., σ. 268 καὶ Ε. Φ., 13, σ. 601, ἄρθρ. β' τῆς ὑπ' ἀριθ. 582/798 καὶ ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1869 ἐγκυκλίου τῆς ἡμετέρας Ι. Σ. ὁρίζον ὅτι οἱ ἀπειθῶς καὶ ἀτάκτως διάγοντες δόκιμοι ἀποπέμπονται τῆς μονῆς καὶ ἄρθρ. 120 τοῦ Κ. Κ.

⁷ Σιγίλλιου μονῆς Φαρμακολυτρίας καὶ δὴ τοῦ Π. Γερμανοῦ, ἐν Γρηγ. Παλ., 4, σ. 300 καὶ ἀπὸ Σεπτεμβρίου 1797 τοῦ Π. Γρηγορίου τοῦ Ε' αὐτ., 4, σ. 260.

⁸ Ἄρθρ. 179, 180 καὶ 227.

⁹ Τυπικ. Νταμιλᾶ, σ. 19.

¹⁰ Τυπικ. Ἰω. τοῦ Τζιμισκῆ, ἐν Η. Υ., σ. 146 καὶ Κ. Μ. ΡΑΛΛΗ, Ἐκκλησ. ποιν. δικ. σ. 448, σμ. 155.

¹¹ Κεφάλ. ιβ' σιγίλλιου μονῆς Φαρμακολυτρίας τοῦ Π. Γερμανοῦ τοῦ Δ' (1842-1845), ἐν Γρηγ. Παλ., 4, σ. 301,

τοῖς κόπτοις ξύλα πλείονα τῶν εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ κελλίου χρησίμων¹, 23. ταῖς μοναζούσαις, ταῖς ποιουμέναις ἴδια ἐργόχειρα ἢ ἐν τῷ ἰδίῳ κελλίῳ ὄψα², 24. ταῖς μοναζούσαις, αἵτινες ἤθελον ἀποδειχθῆ μαυλίστρια³, 25. τοῖς εἰσάγουσιν εἰς τοὺς ἑαυτῶν ἀγρούς ἢ τὰ κελλία εὐνούχους ἢ παιδία⁴ ἢ γυναῖκας⁵, 26. τοῖς εἰς γυναικεῖον μοναστήριον εἰσερχομένοις μοναχοῖς, ἐσθίουσι δέ, πίνουσι καὶ μένουσιν ἐν αὐτῷ, ὡς καὶ τοῖς ἐναποτιθεμένοις τι ἐν αὐτῷ φυλακῆς ἕνεκα, ὡς καὶ τοῖς λογισμοὺς γυναικῶν δεχομένοις ἢ γράφουσι πρὸς γυναῖκας⁶, 27. τοῖς ποιουμένοις συντεκνίας⁷, ἑταιρείας καὶ συντροφείας⁸, 28. τοῖς ψευδῶς κατηγοροῦσι τῶν ἑαυτῶν συμμοναστῶν, 29. τοῖς ἀπερχομένοις τοῦ μοναστηρίου ἄνευ ἀδείας τοῦ ἡγουμένου⁹. Κατὰ τοὺς κανονισμοὺς τοῦ Α. Ο. ὁ μοναχὸς ὁ ἀπερχόμενος τῆς ἑαυτοῦ μονῆς ἄνευ ἀδείας ἢ μετ' ἀδείας μὲν, ἀλλὰ διατρίβων ἐκτὸς τῆς μονῆς ἐπὶ χρόνον μείζονα τοῦ ὀρισθέντος—ὅστις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἦ μείζων τοῦ ἔτους—ἐπανερχόμενος εἰς τὴν μονὴν δὲν γίνεταί δεκτὸς ἐν αὐτῇ¹⁰.

III. Ἐν ἰσχύϊ ἦν καὶ ἐν ἀρχαίοις πῶς χρόνοις, ὡς δῆλον γίνεταί ἐκ τῆς διηγήσεως τοῦ ἐν ἔτει 525 γεννηθέντος Ἰωάννου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος¹¹.

¹ Κεφάλ. ζ' τοῦ ἀπὸ Σεπτεμβρίου 1864 πατριαρχ. καὶ συνοδ. ἀποφαντικοῦ γράμματος τοῦ Π. Σωφρονίου τοῦ Γ' ἐν Η. Υ., σ. 258 καὶ ἐν Π. Ε., 1, σ. 256.

² Τυπικ. Παλαιολογίης, ἐν Β. Ζ., 4, σ. 49.

³ Τυπικ. Νταμιλά, σ. 19.

⁴ Τυπικ. Ἰωάννου τοῦ Τζιμισκῆ ἐν Η. Υ., σ. 147.

⁵ Ὅπως ἐν ἔτει 1905 δι' ἀποφάσεως τῆς κοινότητος τοῦ Α. Ο. κυρωθείσης ὑπὸ τῆς Ι. Σ. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου κατ' Ὀκτώβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐπεβλήθη ἡ ποινὴ τῆς ἀπὸ τοῦ Α. Ο. ἀπελάσεως τοῦ τε ἐκ Ρωσίας ἱερομονάχου Θεοδοσίου, πρώτου καλογήρου τοῦ ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων κελλίου τῆς Τιμίας Ζώνης καὶ τῆς ἐκ καλογήρων συνοδείας τοῦ κελλίου αὐτοῦ, διότι οὗτος ὑποβοηθούσης καὶ ταύτης ἀπήγαγεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Α. Ο. κατ' Αὐγουστον τοῦ αὐτοῦ ἔτους τὴν νεαρὰν Ρωσίδα Τατιανὴν μεταλλάξασαν τὴν γυναικεῖαν περιβολὴν εἰς ἀνδρικήν ἐν τῇ θύρᾳ τοῦ ἐν Γαλατᾷ καλογηρικοῦ αὐτοῦ οἰκήματος, κείρασαν δὲ τὴν κόμην καὶ πορισθεῖσαν δι' αὐτῶν διαβατήριον ἀνδρός, ἀπατηθείσης τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ὡς ἐμαρτύρησεν αὕτη ἐν Α. Ο. καὶ μετὰ τὴν ἐκ τούτου ἀποδιώξιν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὁπόθεν καὶ τηλεγραφικῶς ἠτήσατο τὴν τῆς κοινότητος συγγνώμην. "Ὁρα ἐν Ε. Α. ἔτ. 1905, σ. 498.

⁶ Τυπικ. Σάββα ἐν Β. Ζ., 3, σ. 169. Καὶ ἐν τῇ Δύσει τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ταρραγῶνος Ἰμερίου ἐρωτήσαντος πῶς τιμωρητέον τοὺς μοναχοὺς καὶ μοναχάς, οἵτινες λάθρα ἀκολασταίνοντες οὐκ αἰσχύνονται τὴν ἑαυτῶν ἀνηθικότητα ἀποκαλύπτοντες διὰ τῆς τεκνογονίας, ἀπεκρίνατο ὁ Ρώμης ἐπίσκοπος Σιρικός (384-389), ὅτι οἱ τοιοῦτοι μοναχοὶ ἀποβλητέοι εἰσὶ τῆς μονῆς (Ἐπιστολ. τοῦ πάπα Σιρικού πρὸς τὸν Ταρραγῶνος ἐπίσκοπον Ἰμέριον ἐν Hardouin, 1, σ. 848.

⁷ Τυπικ. Σάββα ἐν Β. Ζ., 3, σ. 169 καὶ Κ. Μ. ΡΑΛΛΗ, Ἐκκλησ. ποιν. δίκ. σ. 453, σημ. 179.

⁸ Τυπικ. Σάββα ἐν Β. Ζ., 3, σ. 169.

⁹ Σιγγίλιον τῆς μονῆς Κύκκου τοῦ Π. Προκοπίου ἐν Π. Ε., 2, σ. 594-595.

¹⁰ Ἄρθρ. 231. Κατὰ τὸ ἄρθρ. 125 τοῦ Κ. Κ. τοῖς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀπελθεῖσι καὶ παραμένουσιν, ἄνευ ἀδείας πέρα τῶν τριῶν μηνῶν, ἀρνούμενοις δ' ἐπανελθεῖν εἰς τὴν μονὴν καίπερ τρεῖς ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἡγουμένου προσκληθεῖσιν.

¹¹ Κ. Μ. ΡΑΛΛΗ, Ἐκκλησ. ποιν. δίκ., σ. 127, σημ. 33.

IV. Ἀπειλεῖται τοῖς ἡμαρτηκόσιν 1. ἵνα μὴ γίνωνται καὶ τοῖς ἄλλοις μοναχοῖς αἴτιοι σκανδάλου¹, ἢ 2. ἵνα μὴ καὶ τοῖς ἄλλοις μεταδῶσι τῆς ἑαυτῶν λύμης².

V. Γίγνεται εἴτε 1. ἅμα τῇ διαπράξει τοῦ παραπτώματος³, εἴτε 2. ἅμα τῇ καὶ ἐν τρίτου διαπράξει τῆς κολασίμου πράξεως⁴, εἴτε 3. μετὰ τὴν ἐν κελλίῳ ἐγκλείσιν⁵, εἴτε 4. μετὰ προτέραν ἐπιτίμησιν καὶ ἀποπομπὴν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς τραπέζης⁶, εἴτε 5. ἅμα τῇ βεβαιώσει τοῦ ἀδιορθώτου τοῦ ἡμαρτηκότος καὶ δῆ, εἴτε ἀμέσως⁷, εἴτε μετὰ δύο ἢ τρεῖς νουθεσίας καὶ ἐπιτιμήσεις⁸, ἢ μετὰ τὸ ἄκαρπον τῶν ἐπιβληθεισῶν πειθαρχικῶν ποινῶν. Καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 90 τοῦ Κυπριακοῦ Καταστατικοῦ ὁ καὶ μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν διὰ τῶν μοναστηριακῶν διατάξεων ὀριζομένων πειθαρχικῶν ποινῶν διατελῶν ὡν ἀδιορθώτος μοναχὸς ἀποβάλλεται τῆς μονῆς.

VI. Ἐπιβάλλεται ὑπὸ 1. τοῦ ᾧ ἀνετέθη ἡ ἐποπτεία τῆς πατριαρχικῆς μονῆς μητροπολίτου⁹, ἢ 2. ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου καὶ τῶν ἐπιτετραμμένων τὰ τέσσαρα μέρη τῆς

¹ Τυπικ. Λέοντος ἐν Α. Δ., 5, σ. 186, τυπικ. Κεχαριτωμένης, αὐτ. σ. 344, τυπικ. Σάββα ἐν Β. Ζ., 3, σ. 169.

² Α. Ρ., 1, σ. 328, 333, Τυπικ. Λέοντος ἐν Α. Δ., 5, σ. 186, Τυπικ. Κεχαριτωμένης, αὐτ. 361, Η. Υ., σ. 126, 136, Π. Ε., 1, σ. 193, Ε. Φ., 13, σ. 601, κεφάλ. ε', τυπικ. Ἀρχαγγέλου, σ. 33, διαθήκην Παύλου τοῦ Λατρηνοῦ ἐν Ν. Ε., 12, σ. 201. Οἱ ἐπτακότες μοναχοὶ ἀποβάλλονται τῆς μονῆς ὡς *λυμεῶνες* καὶ κακῆ ζύμης κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ Π. Ἰερεμίου τοῦ Α' τοῦ καὶ κτίτορος τῆς μονῆς Σταυρονικήτα ἐν Γρηγ. Παλ., 3, σ. 569-570. Ὅρα καὶ κεφάλ. 13 τυπικ. Πακουριάνου, ἐν Β. Χ., 11, παραρτ. σ. 31.

³ Τυπικ. Κεχαριτωμένης ἐν Α. Δ., 5, σ. 334, 344, 368 καὶ 386, τυπικ. Μαχαίρα, αὐτ. σ. 406, Η. Υ., σ. 126, 127.

⁴ Η. Υ., σ. 258.

⁵ Η. Υ., σ. 136 καὶ τυπικ. Λέοντος ἐν Α. Δ., 5, σ. 186.

⁶ Τυπικ. Παλαιολογίνης ἐν Β. Ζ., 4, σ. 49.

⁷ Τυπικ. Κεχαριτωμένης ἐν Α. Δ., 5, σ. 361, τυπικ. Σάββα ἐν Β. Ζ., 3, σ. 169, κεφάλ. ιθ' τυπικ. Πακουριάνου, ἐν Β. Χ., 11, παραρτ., σ. 40.

⁸ Κεφάλ. ιε' τυπικ. Πακουριάνου ἐν Β. Χ., 11, παραρτ. σ. 33, τυπικ. Ἀτταλειάτου ἐν Α. Δ., 5, σ. 313, Η. Υ., σ. 146-147, 268, τὰ εἰς τὴν ἐν Α. Ο. μονὴν τοῦ ἁγ. Παντελεήμονος τὴν ἐπιλεγομένην τοῦ Ρωσικοῦ, πατριαρχικὰ γράμματα καὶ δῆ, τὸ ἀπὸ Σεπτεμβρίου 1875 τοῦ Π. Ἰωακείμ τοῦ Β', ἐν Ε. Φ. 13, σ. 201 καὶ τὸ ἀπὸ Ὀκτωβρίου 1847 τοῦ Π. Ἀνθίμου τοῦ Στ' αὐτ. 11, σ. 520, καὶ ἐν Π. Ε., 1, σ. 193, κεφάλ. ε' τυπικ. Ἀρχαγγέλου σ. 34, κεφάλ. Δ' τοῦ ἀπὸ Δεκεμβρίου 1855 ὑπὸ τοῦ Π. Κυρίλλου τοῦ Ζ' γενομένου κανονισμοῦ τῆς ἐν Ὀλύμπῳ μονῆς τοῦ ἁγ. Διονυσίου (Γενναδίου Μ. Θεσσαλονίκης σ. 22). Κατὰ τὸ ἄρθρ. β' τῆς ὑπ' ἀριθ. 582/798 καὶ ἀπὸ Ὀκτωβρίου 1869 ἐγκυκλίου τῆς ἡμετέρας Ι. Σ. οἱ ἐν τῇ μονῇ ἀτάκτως καὶ ἀπειθῶς διάγοντες δόκιμοι ἀποπέμπονται ταύτης καταδειχθέντες ἀδιορθῶτοι μετὰ νουθέτησιν τοῦ συμβουλίου.

⁹ Ὅρα τὸ ἀπὸ Μαρτίου 1354 γράμμα τοῦ Π. Καλλίστου, δι' οὗ ἀνετέθη τῷ Μ. Φιλαδελφείας ἡ ἐφορεία τῆς γυναικείας πατριαρχικῆς μονῆς τῆς Θεοτόκου τῆς ἐπικεκλημένης τοῦ κυρ Δαυὶδ ἐν Α. Ρ. 1, σ. 333.

μοναστηριακῆς σφραγίδος¹, ἢ 3. ὑπὸ τῆς συνάξεως τῶν πατέρων μετὰ βουλῆς τοῦ ἀρχιεπισκόπου², ἢ 4. δι' ἀποφάσεως τοῦ μοναστηριακοῦ συμβουλίου γνωρίζομένης τῷ οικείῳ ἐπισκόπῳ· ὀλιγοῦροντος δὲ τοῦ συμβουλίου διατάσσεται ἡ ἀποπομπὴ ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου, ἐκτελουμένη ἐντολῇ αὐτοῦ ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ 5. κατὰ δόγμα τῆς οικείας μοναστηριακῆς ἀρχῆς ἐγκρινόμενον ὑπὸ τοῦ οικείου ἀρχιερέως³, τῆς διαγραφῆς γιγνομένης κατ' αἴτησιν τοῦ συμβουλίου τῆς μονῆς καὶ κατὰ δόγμα τῆς μοναστηριακῆς ἐπιτροπείας⁴.

VII. Ἐπακολούθημα ἔχει 1. κατὰ τινὰ πατριαρχικὰ γράμματα τὴν ὀριστικὴν ἀπόλυσιν ἀπὸ τῆς μονῆς· οὕτως ὁ ἀπαξ διαγραφεὶς οὐκέτι γίνεταί δεκτὸς εἰς τὴν μονὴν αὐτοῦ⁵. Τουναντίον γίνεταί αὐθις δεκτὸς εἰς τὴν μονὴν μετὰ αἰτήσιν συγγνώμης κατὰ τινὰ τυπικὰ⁶ καὶ κατὰ τινὰ πατριαρχικὰ γράμματα⁷. 2. Τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ἀποβληθέντος εἰς ἀπόθεσιν τοῦ σχήματος⁸. 3. Οὐδὲν δύναται νὰ λάβῃ ἐκ τῆς μονῆς μετὰ τὴν ἀπ' αὐτῆς ἀποβολήν⁹. Ἔστιν ὅτε ὀρίζεται ὅτι ὁ ἀποβληθὸς μένος

¹ Ὅρα τὰ σιγίλλια τοῦ Π. Γρηγορίου τοῦ Ε' καὶ δὴ, τὸ ἀπὸ Σεπτεμβρίου 1797 τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν ἐν Προύσῃ μονὴν Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τὴν ἐπιλεγομένην Πελεκιτή, ἐν Ε. Φ., 3, σ. 99, τὰ ἀπὸ Νοεμβρίου 1797 τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐν Ἰωαννίνοις μονὴν τοῦ προφήτου Ἠλίου καὶ εἰς τὴν ἐν Ὀλύμπῳ μονὴν τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἐν Γενναδίου Μ. Θεσσαλονίκης, σ. 39, ἀπὸ Δεκεμβρίου 1797 τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν ἐν Σύμῃ μονὴν τοῦ Ταξιάρχου Μιχαὴλ τὴν ἐπιλεγομένην τοῦ Ρουζουμνιώτου ἐν Ε. Φ., 8, 1911 σ. 51, τὸ ἀπὸ Σεπτεμβρίου 1797 τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν μονὴν τῆς ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας ἐν Γρηγ. Παλ., 4, σ. 260, ἀπὸ Δεκεμβρίου 1797 τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν ἐν Κρήτῃ μονὴν τῆς Θεοτόκου τῆς Ὁδηγητρίας τὴν ἐπικαλουμένην Γωνίαν ἐν Χ. Κ., 2, σ. 226, τὸ ἀπὸ Μαρτίου 1798 τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν κατὰ τὴν Μεσσηνίαν μονὴν Μαρδακίου ἐν Ε. Α. ἔτ. ΑΓ', σ. 215 (ἐσφαλμένως ἀναγράφεται ἔχει ἀντὶ ἔτ. 1798 ἔτ. 1789), εἰς τὴν κατὰ τὴν Μεσσήνην μονὴν τοῦ Βουλκάνου ἐν Παρνασσῷ, 3, σ. 1306, εἰς τὴν ἐν Ἠλείᾳ μονὴν τοῦ ἁγ. Νικολάου τὴν ἐπιλεγομένην Φραγκοπήδημα ἐν Ν. Ε., 5, σ. 95, εἰς τὴν ἐν Μυκόνῳ μονὴν τῆς Θεοτόκου τὴν ἐπιλεγομένην Τουρλιανὴν ἐν Εὐαγγελίδου, Μύκονος, σ. 309, τὸ ἀπὸ Μαΐου 1798 τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν ἐν Σερῶν μονὴν τῶν Ταξιαρχῶν ἐν Ζερλέντου, Ἐκκλησ. νῆσ. σ. 85.

² Οὕτω κατὰ τὸν ἀπὸ Αὐγούστου 1705 συνοδ. τόμ. τοῦ Π. Γαβριὴλ τοῦ Γ' περὶ τῆς τῶν Συναϊτῶν διοικήσεως. Ὅρα ἐν Κ. Δ. Π. Θ. Γ. σ. 125.

³ Κ. Κ. ἄρθρ. 120. Οὕτω καὶ κατὰ τὸ ἄρθρ. 90 τοῦ Κυπριακοῦ Καταστατικοῦ.

⁴ Κ. Κ. ἄρθρ. 125.

⁵ Οὕτω κατὰ τὸ ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1842 γράμμα τοῦ Π. Ἀνθίμου τοῦ Ε' πρὸς τοὺς ἐπιστάτας καὶ ναζίριδας τῆς κοινότητος τοῦ Α. Ο. τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγ. Παύλου ἐν Ε. Φ., 11, σ. 46.

⁶ Οὕτω κατὰ τὸ κεφάλ. 19^ο κώδ. τῆς μονῆς τῆς Ὁδηγητρίας ἐν Χ. Κ., 2, σ. 18.

⁷ Οὕτω διὰ τοῦ ἀπὸ 19 Ἰουνίου 1863 πρὸς τὴν κοινότητα τοῦ Α. Ο. γράμματος τοῦ Π. Ἰωακείμ τοῦ Β' ἐν Π. Ε., 1, σ. 147 ἐγνώσθη αὐτῇ ὅτι ἡ Μεγ. Ἐκκλησία ἔκρινεν, ἵνα οἱ Παντοκρατορινοὶ δέξωνται εἰς τὴν ἑαυτῶν μονὴν τοὺς οὓς προαπέβαλον τρεῖς πατέρας.

⁸ Οὕτω κατὰ τὸ ἄρθρ. 90 τοῦ Κυπριακοῦ Καταστατικοῦ ὁ τῆς μονῆς ἀποβληθεὶς μοναχὸς ὑποχρεοῦται καὶ εἰς τὴν τοῦ μοναχικοῦ σχήματος ἀπόθεσιν.

⁹ Οὕτως ἐν Α. Ο. ὅστις κατὰ τὴν εἰς τὴν μονὴν κατάταξιν οὐδὲν εἰσήνεγκεν, οὔτε κατὰ τὴν ἐκουσίαν, οὔτε κατὰ τὴν ἀκουσίαν ἀπ' αὐτῆς ἀποχώρησιν ἐπιτρέπεται νὰ λάβῃ τι. Καταστ. Α. Ο. ἄρθρ. 234.

ἀγιορευτικῆς μονῆς θὰ ἐλάμβανε παρ' αὐτῆς ὀλόκληρον τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἀφιερωθὲν χρηματικὸν ποσόν¹.

Τοῖς ἀποβαλλομένοις κελλιώταις παρείχεται κατὰ δικαίαν ἐκτίμησιν ἡ ἀξία τοῦ κενουμένου κελλίου².

ΚΩΝΣΤ. ΚΟΥΡΟΥΝΙΩΤΟΥ.—Τὸ Μιθραῖον τῆς Ἐλευσίνος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΧΗΜΕΙΑ.—Περὶ ἀνιχνεύσεως ἐλευθέρου χλωρίου ἐν μίγματι μεθ' ὑποχλωριωδῶν ἀλάτων, ὑπὸ **Κ. Φ. Τζουμέγκα***. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Ἀλεξ. Χ. Βουρνάζου.

Ὡς γνωστὸν ὑπάρχουσι σώματα, ἅτινα δρῶσιν ὀξειδωτικῶς εἰς ἀлкаλικὰ διαλύματα, εἰς τὴν συνήθη θερμοκρασίαν, ὡς τὰ ἀραιὰ διαλύματα τοῦ ὑπερμαγγανικοῦ καλίου, τοῦ σιδηρικυανιοῦ καλίου τοῦ χλωριοπλατινικοῦ ὀξέος, τοῦ χλωριοχρυσικοῦ ὀξέος καὶ τῶν ἀλάτων αὐτῶν, τῶν ὑποχλωριωδῶν, ὑποβρωμιωδῶν καὶ λοιπῶν ἀλάτων.

Κατὰ συνέπειαν θὰ δρῶσιν ὀξειδωτικῶς καὶ ἐπὶ τῆς ἀναχθείσης φαινολοφθαλεΐνης ἐν ἀлкаλικῷ διαλύματι, δηλαδή ἐπὶ τῆς φθαλίνης.

Αὕτη δ' ὀξειδουμένη δίδει πάλιν τὴν φαινολοφθαλεΐνην, ὥστε ἀμέσως ἀναφαίνεται ροδόχρους χρωματισμὸς ἕως βαθέος ἐρυθροῦ ἀναλόγως πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ὀξειδώσεως.

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις ἡμῶν, ἐνῶ πλεῖστα ἀπὸ τὰ προαναφερθέντα σώματα ἔδρασαν ὀξειδωτικῶς ἐπὶ τῆς φθαλίνης ἐν ἀлкаλικῷ διαλύματι καὶ ἔδωσαν θετικὴν ἀντίδρασιν ἥτοι ροδόχρου χρωματισμόν, δὲν συνέβη τὸ ἴδιον καὶ μετὰ τῶν ὑποχλωριωδῶν ἀλάτων εἰς ἀραιὸν διάλυμα, ἅτινα ἔπρεπε καὶ αὐτὰ νὰ δρῶσιν ὀξειδωτικῶς ἐπὶ τῆς φθαλίνης, καὶ ἡ ἀντίδρασις ἀπέβη ἀρνητικῆ. Ἀντίδρασιν ἔχομεν θετικὴν, ὅταν ἐξουδετεροῦμεν τὴν ἀлкаλικότητα τῶν ὑποχλωριωδῶν.

¹ Ὅρα λ. χ. τὸ ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου 1879 ἀντίγραφον τῆς ὑποσχετηρίου ὁμολογίας τῆς δωθείσης τῇ προηγουμένῳ Παντελεήμονι Καρακαλλινῷ περὶ γηροκομῆσεως αὐτοῦ, δι' ἧς ὠρίσθη ὅτι ἐν ἀποβολῇ αὐτοῦ ἡ μονὴ θὰ ἐπέστρεφεν αὐτῷ ὀλόκληρον τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἀφιερωθὲν αὐτῇ χρηματικὸν ποσὸν ἐκ τεσσαρακοντακισχιλίων γροσίων, ἐν Ε. Φ., 11, σ. 263.

² Ὅτιω τῇ δι' ἀποφάσεως τῆς ἱερᾶς κοινότητος τοῦ Α. Ο. — κυρωθείσης ὑπὸ τῆς Ι. Σ. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1905 — ἀποβληθέντι διὰ παντός τοῦ Α. Ο. ἐκ Ρωσίας ἱερομονάχῳ Θεοδοσίῳ ὑπέσχετο ἐγγράφως ἡ μονὴ τῶν Ἰβήρων ὅτι θὰ κατέβαλλεν αὐτῷ κατὰ δικαίαν ἐκτίμησιν τὴν ἀξίαν τοῦ ἐν Α. Ο. Ἰβηρητικοῦ κελλίου τῆς Τιμίας Ζώνης. Ὅρα Κ. Μ. ΠΑΛΛΗ, Ἐκκλησι. ποιν. δίκ., σ. 129, σημ. 44.

* C. F. TSCUMERKA.—A reaction of detection of free chlorine in hypochlorite salts.